

Arrest

nr. 147 774 van 15 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 22 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS loco advocaat K. BLOMME en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig van Khasavyurt, Dagestan.

U verklaarde dat u in 2006 kennis leerde maken met I.(...) A.(...) (O.V.X). Jullie werden verliefd en werden een koppel.

Uw vader keurde de relatie echter af. Hij wou u uithuwelijken aan de zoon van een vriend van hem (een zekere R.(...)).

In 2009 verliet I.(...) de Russische Federatie vanwege eigen problemen. U kent de details van deze problemen niet. U weet dat er tegen zijn familie bloedwraak werd afgekondigd.

I.(...) vroeg op 28/05/2009 asiel aan in België.

Zijn aanvraag werd op 18/08/2009 door het Commissariaatgeneraal geweigerd vanwege een gebrek aan geloofwaardigheid van de ingeroepen feiten.

Op 19/09/2011 kende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hem vooralsnog de vluchtelingenstatus toe.

Na het vertrek van I.(...) bleef u achter in Dagestan. U ging ervan uit dat hij zou terugkeren maar dat gebeurde niet. Jullie onderhielden wel nog contact.

In maart 2012 liet uw moeder u weten dat uw vader zijn voornemen om u uit te huwelijken wou realiseren.

U ontvluchtte hierop uw ouderlijke woning en dook onder op verschillende plaatsen. Na uw vertrek wendde uw vader zich tot de politie waarop deze u begon te zoeken.

I.(...) raadde u ondertussen aan het land te verlaten en hem te vervoegen in België.

Op 14/06/2012 reisde u van Khasavyurt naar Grozny. In Grozny nam u vervolgens een bus die u naar België bracht. U gebruikte gedurende uw reis uw internationaal paspoort dat voorzien was van een Spaans Schengenvism.

Op 17/06/2012 kwam u aan in België. Op 18/06/2012 vroeg u asiel aan.

Na uw asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 07/08/2012 een overnameverzoek gericht aan de Spaanse autoriteiten.

Deze laatste stemden hiermee op 21/08/2012 in.

Aldus werd op 27/11/2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten opgesteld.

U verliet hierna België niet.

Op 22/02/2013 huwde u met I.(...) A.(...).

Op 11/04/2013 diende u vervolgens een tweede asielaanvraag in. U haalde hierbij de feiten aan zoals hierboven weergegeven.

U verklaarde verder dat uw moeder ondertussen in Moskou verblijft. U verklaarde dat uw vader te weten was gekomen dat uw moeder u geholpen had en dat zij daarom ook gevaar liep in Khasavyurt. Vandaar dat zij besloot te verhuizen.

B. Motivering

U geeft aan dat u bij een terugkeer enerzijds uw vader vreest omdat u tegen zijn wil bent ingegaan. U bent bang dat hij u zou vermoorden.

Anderzijds vreest u dat u het slachtoffer zou worden van de problemen van uw man. U vreest dat u bij een terugkeer zal worden gefolterd om de verblijfplaats van uw man bekend te maken (CGVS I p.8,14).

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidair beschermingsstatuut kan toekennen.

Er dient namelijk te worden geconcludeerd dat de asielmotieven die u inriep bedrieglijk zijn.

Wat uw problemen met uw vader betreft werden verscheidene vaststellingen gedaan die allen wijzen op bedrieglijkheid.

U beweerde wat deze problemen betreft dat uw vader tegen uw relatie met I.(...) A.(...) gekant was en jullie daarom in het geheim afspraken. U verklaarde dat u hierdoor niet met I.(...) kon huwen. U verklaarde dat u evenmin met hem verloofd was. U beweerde dat u pas later, na uw vlucht naar België, met I.(...) heeft kunnen trouwen (CGVS I p. 6, 10).

Deze uiteenzetting, die de kern van uw relaas uitmaakt, botst echter met eerdere verklaringen van uzelf en van uw echtgenoot.

Zo verklaarde u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag dat u reeds in maart 2012 in Khasavyurt op traditionele wijze bent gehuwd met I.(...) (DVZ punt 11&12), zijnde drie maanden voor uw vertrek naar België.

U werd hierop gewezen.

U beweerde vervolgens dat het om iets anders ging. U verklaarde met name dat jullie beide moeders wel voorstander waren geweest van jullie relatie en dat deze vermelding sloeg op hun onderlinge afspraak om jullie samen te brengen.

U beweerde dat het niet ging om een huwelijk (CVGS I p.15, 9).

Deze verklaring volstaat echter niet.

Zo vermeldt het administratief verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk, en tot tweemaal toe, dat het om een religieus (of traditioneel) huwelijk ging.

Daarnaast maakte uw echtgenoot I.(...) A.(...) tijdens zijn asielprocedure geen melding van problemen om met u te huwen. Hij beweerde integendeel dat jullie beide families jullie reeds verloofd hadden maar dat er nog niet gesproken was over een huwelijk (CGVS I A.(...) p.3).

U werd ook hier op gewezen en beweerde opnieuw dat het ging over de afspraak tussen jullie moeders en dat er geen feitelijke overeenkomst was (CGVS I p.15).

Ook deze verklaring is niet afdoende.

Uw echtgenoot maakte destijds immers duidelijk gewag van een verloving.

Ook na de wijziging van de verklaringen van uw echtgenoot, hetgeen gebeurde tijdens zijn tweede gehoor, bleken jullie verklaringen niet gelijklopend.

Zo beweerde u dat uw moeder misschien zes à twaalf maanden na het begin van jullie relatie, uw vader had laten weten dat jullie wilden trouwen.

Uw vader zou hierop boos zijn geworden en hebben gesteld dat hij beslist met wie u huwt (CGVS I p.9).

Uw echtgenoot beweerde dan weer van zijn kant dat uw vader volgens hem niet op de hoogte was van het feit dat jullie elkaar kenden (CGVS II A.(...) p.5).

Dit alles wijst reeds op bedrieglijkheid.

Ook de aangehaalde problemen die na uw vlucht uit het ouderlijk huis zouden zijn ontstaan wijzen hierop.

Zo verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat uw vader zich na uw vlucht tot de politie zou hebben gewend.

U beweerde dat u dit nieuws van uw moeder vernomen had. U gaf daarbij aan niet te weten wat hij bij de politie had gedaan. U verklaarde niet te weten wat hij bij de politie had gezegd en hoe de politie op zijn komst gereageerd had.

U beweerde niet te weten of uw vader u als zijnde vermist had opgegeven (CGVS I p.13-14).

Deze gang van zaken komt niet overeen met uw eerdere verklaringen opgenomen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal.

In deze vragenlijst liet u immers optekenen dat u weet dat uw vader u bij de politie als vermist heeft opgegeven met als doel om u te vinden.

U werd hierop gewezen en beweerde dat dit alles voor u hetzelfde betekent met name dat uw vader de autoriteiten had ingelicht en dat zij u zochten.

Uw bewering dat dit voor u hetzelfde betekent botst op zijn beurt echter weer met uw eerdere bewering niet te weten of u als vermist werd opgegeven.

Uit het administratief dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt daarbij aansluitend dat u na uw eerste asielaanvraag in België contact heeft opgenomen met het Russische consulaat om documenten te verkrijgen in het kader van uw voorgenomen huwelijk.

Deze demarche contrasteert uw bewering dat de Russische autoriteiten naar u op zoek zijn nadat uw vader zich tot de politie had gewend.

Er werd daarbij vastgesteld dat u eerst ontkende dat u tijdens uw verblijf in België contact heeft opgenomen met de Russische autoriteiten.

Pas na confrontatie gaf u dit toe.

U beweerde hierop dat het om verschillende instanties betrof, dat uw vader de lokale politie had gecontacteerd daar waar u zich tot het Russisch consulaat had gewend (CGVS I p.14, CGVS II p.3).

Indien u als vermist zou zijn opgegeven kan er echter van uit worden gegaan dat dit bericht federaal verspreid werd. Daarenboven bestaat de mogelijkheid dat het consulaat de Dagestaanse autoriteiten diende te contacteren om de door u gevraagde attesten (waaronder een bevestiging van uw registratieadres) te kunnen afleveren.

Deze overwegingen indachtig hield uw contact met het Russisch consulaat dan ook een bijzonder en onaannemelijk risico in.

Hieraan dient te worden toegevoegd dat ook uw man, volgens diens verklaringen, zou worden gezocht door de Russische autoriteiten. Dit verhoogt het risico van uw contact met de Russische autoriteiten eens te meer.

Tot slot doet ook de convocatie die u voorlegde, afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

U beweerde dat deze convocatie was afgeleverd op het adres van uw nicht, waar u zich kort voor uw vertrek naar België nog had verschuild.

Bij bevraging werd echter vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van de inhoud van dit document. Zo beweerde u dat de convocatie vermeldt dat de politie op 06/03/2013 langs het huis was gekomen en dat ze u zochten. U verklaarde dat het document niet vermeldt dat u zich moet aanbieden.

U beweerde verder dat er op de convocatie geen enkele vermelding of aanwijzing staat waarom u gezocht wordt.

U ontkende dat er een hoedanigheid staat op aangegeven.

Dit alles botst met de inhoud van de convocatie.

Deze vermeldt dat u zich op 06/03/2013 (omstreeks 08.40u) dient aan te melden bij de GOVD van Khasavyurt voor een gehoor in de hoedanigheid van verdachte. Het document bevat daarnaast geen enkele vermelding van het tijdstip waarop deze convocatie werd afgeleverd.

U werd op uw beperkte kennis gewezen.

U gaf hierop aan dat u de convocatie bekeken had maar dat u zich de details ervan niet meer herinnert. Daarnaast beweerde u dat u niet gewoon bent om met officiële documenten om te gaan.

Deze verklaring volstaat echter niet aangezien uw onwetendheid niet op details slaat maar op het wezen van de convocatie én u persoonlijk in deze zaak zou zijn betrokken.

Op basis van dit alles moet besloten worden dat uw verklaarde problemen met uw vader bedrieglijk zijn. U haalde daarnaast aan dat u niet naar de Russische Federatie kan terugkeren vanwege de individuele problemen van uw echtgenoot.

Wat deze problemen betreft werd echter eveneens geoordeeld dat zij ongeloofwaardig zijn.

Er wordt hierbij verwezen naar de beslissing die ik nam ten aanzien van uw man, en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier.

Daarin wordt vastgesteld dat uw man helemaal geen broers heeft (op basis van een attest dat hij neerlegt en in tegenstelling tot zijn verklaringen), dat hij zich tot de autoriteiten heeft gewend in een periode dat hij ondergedoken zou geleefd hebben, en dat hij teruggekeerd is naar Dagestan in 2012 om er met u te huwen).

Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie.

Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert.

Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden; dit betreft een begreemd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen geviséerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers.

De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties; het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers ondanks een relatieve stijging in de afgelopen jaren beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict.

Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus kan op basis van dit alles gesteld worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u aanbracht zijn niet bij machte deze beslissing te wijzigen.

De convocatie van de GOVD van Khasavyurt werd hierboven reeds besproken.

Uw Russisch reispaspoort en uw Belgische huwelijksakte leveren daarbij geen informatie met betrekking tot de problemen die door u werden aangehaald.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 22 januari 2015 (zie p. 3) een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), een schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de *“beginnselen van behoorlijk bestuur”* en van het *“verbod van willekeur”*.

Zij bespreekt de zorgvuldigheidsverplichting en wijst op de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 49 en 52 van de vreemdelingenwet en besluit dat door een strikte toepassing van de regels, deze inhoudelijk geschonden worden.

Zij laat gelden dat verschillende verklaringen elkaar kunnen aanvullen en dat het feit dat zij later (zie p. 4) *“een completer verhaal”* zou hebben gegeven, niet betekent dat er een tegenstrijdigheid is met haar verklaringen afgelegd bij het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken; er dient volgens haar ook te worden nagegaan of de ingeroepen elementen wel te wijten zijn aan haarzelf.

Volgens verzoekster is er (zie p. 4) *“geen enkele feitenvinding gebeurd”*, gezien de commissaris-generaal zich beperkt heeft *“tot de blote bewering dat verscheidene vaststellingen werden gedaan die zouden wijzen op bedrieglijkheid. Dat er evenwel geen enkele vaststelling is, integendeel het CGVS eenzijdig tal van veronderstellingen gaat poneren die niet stroken met de werkelijkheid en vervolgens via tal van betwiste deducties meent te moeten gewagen van een bedrieglijk verhaal, terwijl er hier sprake is van een waarheidsgetrouw asielrelaas.”*

Zij voert aan dat haar echtgenoot nooit in Tsjetsjenië is geweest in maart 2012 of daarna, terwijl de commissaris-generaal stelt dat verzoekster en haar vriend gehuwd zijn in Tsjetsjenië en als zou haar vriend op dat ogenblik in Tsjetsjenië geweest zijn.

Zij stelt dat er in februari 2012 een akkoord is geweest over een traditioneel huwelijk waarbij evenwel haar vriend niet naar Tsjetsjenië kon komen, en waarbij hij zijn akkoord gaf via Skype; zij legt uit waarom dit religieus huwelijk pas kon geofficialiseerd worden op 17 juni 2012, in aanwezigheid van haar vriend onmiddellijk na haar aankomst in België.

Zij stelt (zie p. 4) *“Dit is de waarheid en het CGVS zoekt werkelijk spijkers op laag water en ziet zaken die er niet zijn als deze waarheidsgetrouwe weergave der feiten wordt verworpen, zoals dit nu blijkbaar aan de orde is in de bestreden beslissing.”*

Zij vervolgt dat (zie p. 4) *“Het wantrouwen van CGVS op dit punt is werkelijk meer dan een brug te ver en een duidelijke indicatie dat de slinger soms te ver doorslaat in die zin dat waarheidsgetrouwe verklaringen dermate worden met een vergrootglas bekeken dat zelfs de waarheid niet meer geloofd wordt, wat nochtans toch de bedoeling moet zijn, en met nefaste gevolgen gezien thans niet enkel de asielaanvraag van verzoekster wordt geweigerd, maar ook totaal ten onrechte de destijds verleende toekening van asiel aan de echtgenoot van verzoeker werd geweigerd.”* (sic).

Ook wat betreft de vraag of de vader van verzoekster al dan niet van de relatie afwist en omtrent het feit dat er een verschil zou zijn in de verklaringen van verzoekster en haar echtgenoot, dient volgens verzoekster toch rekening gehouden te worden enerzijds met het feit dat haar echtgenoot geruime tijd vóór haar naar België is gekomen, en zij hem die tijd niet heeft gezien, en anderzijds dat hij gedurende jaren niet in Tsjetsjenië is geweest, en niet op de hoogte was van de dagdagelijkse dingen aldaar.

Dit geldt volgens haar ook voor wat betreft de problemen na haar vlucht uit het ouderlijk huis, verzoekster verklaart dat haar vader de autoriteiten eerst heeft ingelicht en vervolgens haar als gezocht heeft opgegeven; zij was aldus *“vermist”*, maar weet niet zeker of haar vader haar ook effectief als vermist heeft opgegeven.

Inzake haar contacten met het Russisch Consulaat in België om documenten te bekomen, geeft verzoekster toe dat zij hiermee een ernstig risico heeft genomen, maar volgens haar kan dit er niet toe leiden dat zij nu geen melding meer zou mogen maken van de problemen die zij destijds in haar land heeft ervaren, en nog minder dat de problemen die haar man heeft meegemaakt, als onwaar zouden worden afgewezen.

Verzoekster verklaart aangaande de door haar voorgelegde convocaties, dat zij deze gelezen heeft maar zich de details niet goed herinnerde, en dat zij ook niet gewoon is om met officiële documenten om te gaan.

Zij benadrukt dat het belangrijkste van alles is dat zij onmogelijk kan terugkeren naar haar land van herkomst omwille van de problemen die juist omwille van deze problemen ook in de onmogelijkheid is om terug te keren.

Zij vervolgt dat aangezien zij met hem gehuwd is en twee kinderen heeft, zij ook niet kan terugkeren ook al zouden haar persoonlijke problemen niet weerhouden worden.

Verzoekster is van oordeel dat zij gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd zodat haar het voordeel van de twijfel dient gegeven te worden; zij verwijst naar het UNHCR Handboek aangaande de bewijslast.

Zij besluit dat zij, in strijd met de beslissing van de commissaris-generaal, wél degelijk aanspraak kan maken op de bescherming als voorzien in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster voert vervolgens in haar verzoekschrift (zie p. 7) opnieuw de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, de schending van de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsverplichting en de *“beginnselen van behoorlijk bestuur”*.

De argumenten in de beslissing zijn volgens verzoekster (zie p. 7) *“enkel te wijten aan een verkeerde beoordeling van verweerster van de asielaanvraag van verzoekers, zoniet logisch te verklaren”*.

Zij benadrukt dat kwade trouw nooit wordt vermoed doch bewezen dient te worden.

Zij voert aan dat de beslissing van de commissaris-generaal (zie p. 7) *“werkelijk bukt van veronderstellingen en speculaties dewelke totaal uit den boze zijn”*; zij verwijst naar het UNHCR Handboek aangaande *“veronderstellingen en speculaties”*.

Zij laat gelden dat door de commissaris-generaal betreffende haar echtgenoot standpunten worden ingenomen die niet waarheidsgetrouw zijn, zo ondermeer het feit hij dat hij geen broers zou hebben.

Zij voegt bij het verzoekschrift het bewijs dat hij wel degelijk nog broers heeft.

Zij legt uit dat haar man beide ouders verloren heeft, dat zijn oudste broer vermist is, en twee andere broers in de gevangenis zitten, en daarom wellicht eens gesteld is geweest dat hij behalve zijn zus niemand heeft; dit belet niet dat hij wel degelijk broers heeft.

Dit fout interpretern van de asielgegevens door de commissaris-generaal ondermijnt volgens verzoekster de motivering van de commissaris-generaal die er volgens haar blijkbaar enkel op gericht is om zoveel mogelijk argumenten aan te dragen waaruit moeten blijken dat haar man geen problemen kende.

Volgens haar vereist de materiële motiveringsplicht dat de beslissing gesteund is op draagkrachtige motieven, wat in casu niet het geval is.

Verzoekster vraagt aan de Raad (zie p. 9) de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen en haar *“de status van politiek vluchteling minstens de status subsidiaire bescherming toe te kennen”* (sic).

2.1.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een *“attest van samenstelling gezin man verzoekster”* en *“verklaring oom van man verzoekster”*.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop. 2.2.2.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoekster, gezien:

(i) verschillende tegenstrijdigheden worden vastgesteld tussen de opeenvolgende verklaringen van verzoekster alsook tussen haar verklaringen en deze van haar echtgenoot in het kader van zijn asielprocedure aangaande de precieze aard van hun relatie vóór haar komst naar België en omtrent de precieze demarches die haar vader heeft ondernomen na haar vlucht uit het ouderlijk huis;

(ii) het gegeven dat zij contact heeft opgenomen met het Russische Consulaat om documenten te verkrijgen in het kader van haar voorgenomen huwelijk, niet samengaat met haar bewering dat de Russische autoriteiten naar haar op zoek zijn nadat haar vader zich tot de politie had gewend;

(iii) verzoekster niet op de hoogte is van de inhoud van de door haar zelf neergelegde convocatie;

(iv) de problemen van haar echtgenoot ongeloofwaardig werden bevonden; op 19 december 2014 werd immers een beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus genomen door de commissaris-generaal daar vastgesteld werd dat haar echtgenoot de erkenning van de vluchtelingenstatus eerder had verkregen op basis van bedrieglijke verklaringen;

(v) er blijkt de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, actueel voor burgers in Dagestan geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift opwerpt dat haar echtgenoot niet in Tsjetsjenië is geweest in maart 2012, en dat er in februari 2012 een akkoord was voor een traditioneel huwelijk waarbij haar echtgenoot evenwel niet naar Tsjetsjenië kon komen en hij zijn akkoord gaf via Skype, wordt vooreerst opgemerkt dat verzoekster niet afkomstig is uit Tsjetsjenië, maar uit Khasavyurt, Dagestan.

Waar in het verzoekschrift aangevoerd wordt dat haar vriend zijn instemming gaf met het huwelijk via Skype, stelt de Raad samen met de commissaris-generaal in zijn verweernota vast dat dit een gekunstelde *post-factum* verklaring betreft die duidelijk na reflectie tot stand is gekomen om de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen alsnog verenigbaar te laten schijnen.

Het dient te worden opgemerkt dat de medewerkingsplicht die op verzoekster rust, haar verplicht haar asielrelaas zo volledig mogelijk en waarheidsgetrouw uiteen te zetten, en dit reeds van bij het eerste interview.

Uit de verklaringen van verzoekster afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar eerste asielaanvraag, blijkt dat zij in maart 2012 in Khasavyurt op traditionele wijze is gehuwd, zijnde drie maanden vóór haar vertrek naar België (zie verklaring DVZ van 31 juli 2012, punten 11 en 12).

In strijd met haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, beweerde verzoekster tijdens haar gehoor op 17 oktober 2013 op het Commissariaat-generaal (zie gehoorverslag, p. 6, 10), dat zij omwille van de tegenkanting van haar vader vóór haar komst naar België, niet met I.A. kon huwen, en evenmin met hem verloofd was.

De Raad wijst erop dat van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij of zij de feiten die de aanleiding vormen van zijn of haar vlucht uit zijn of haar land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van het asielrelaas, op een zorgvuldige en nauwkeurige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een vrees voor vervolging.

Vastgesteld wordt dat verzoeksters echtgenoot tijdens zijn asielprocedure geen melding maakte van problemen om met haar te huwen; hij beweerde op het Commissariaat-generaal integendeel dat hun beide families hen reeds verloofd hadden maar dat er nog niet gesproken was over een huwelijk (zie verhoorverslag, 2de aanvraag, p. 3).

De Raad is van oordeel dat van verzoekster en haar echtgenoot in alle redelijkheid kan worden verwacht dat ze, ondanks het feit dat haar echtgenoot eerder naar België is gekomen en ze elkaar lange tijd niet hebben gezien, eensluidende verklaringen afleggen over het verloop hun relatie en eventuele problemen die hieruit voortvloeiden.

Daarnaast wordt de bewering van verzoekster dat de Russische autoriteiten naar haar op zoek zijn sinds haar vader zich tot de politie wendde, ondergraven door de vaststelling dat verzoekster na het indienen van haar eerste asielaanvraag in België, contact heeft opgenomen met het Russische consulaat alhier teneinde documenten te bekomen voor haar voorgenomen huwelijk.

Volgens de Raad toont het bezoek aan het Russische consulaat in België om documenten te bekomen aan, dat verzoekster geen vrees koestert ten aanzien van de autoriteiten van haar land van herkomst.

Ook de vaststelling dat verzoekster niet op de hoogte is van de inhoud van de door haar neergelegde convocatie, waaruit zou moeten blijken dat zij door de politie wordt gezocht, keert zich tegen de geloofwaardigheid van haar asielrelaas en wijst op een desinteresse in haar hoofde, die niet te rijmen valt met haar voorgehouden vrees.

De uitleg in het verzoekschrift dat verzoekster de convocatie heeft bekeken, maar zich (zie p. 5) "*alle details*" (sic) ervan niet meer kon herinneren, wordt niet aanvaard.

De Raad neemt inderdaad niet aan dat verzoekster die naar haar beweringen haar land ontvlucht is uit vrees en ten bewijs daarvan een convocatie bijbrengt, geen kennis heeft over de precieze inhoud ervan.

De Raad herinnert er in dit verband ook aan dat documenten slechts een ondersteunende werking hebben en niet vermogen de geloofwaardigheid van een verhaal op te krikken.

Waar verzoekster nog aanvoert niet te kunnen terugkeren naar haar land omwille van de problemen van haar man, stelt de Raad vast dat blijkens de beslissing van 19 december 2014, gevoegd bij de verweernota van 3 februari 2015, van de commissaris-generaal de erkenning van de status van vluchteling van de man van verzoekster ingetrokken werd op basis van artikel 57/6, § 1, 7° van de vreemdelingenwet, daar er werd vastgesteld dat hij de vluchtelingenstatus heeft verkregen op basis van bedrieglijke verklaringen. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest van 18 maart 2015 van de Raad.

Waar verzoekster laat gelden dat de commissaris-generaal tegen haar echtgenoot in voormelde beslissing argumenten heeft gebruikt die onwaar zijn, ondermeer het feit alsof deze plots geen broers zou hebben, merkt de Raad op dat dit middel onontvankelijk is daar het betrekking heeft op de beslissing van 19 december 2014 in hoofde van haar echtgenoot.

Bovendien heeft de Raad zich hierover reeds uitgesproken in zijn arrest van 18 maart 2015 en is te dezen niet bevoegd zich in onderhavig beroep uit te spreken. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). De Raad mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

Wat betreft het bijgebrachte attest van gezinssamenstelling van 29 september 2014, uitgereikt door de administratie van het dorp Bammaturt, district Khasavyurt, deelt de Raad het oordeel van de commissaris-generaal verwoord in de verweernota, dat dit onvoldoende garanties biedt op het vlak van authenticiteit.

Zo blijkt uit de voormelde beslissing van 19 december 2014 dat verzoeksters echtgenoot eerder in het kader van een aanvraag artikel 9bis van de vreemdelingenwet, een attest neerlegde, uitgereikt door de bevolkingsdienst van het dorp Bammaturt op 20 oktober 2009 -en waarvan zich een fotokopie bevindt in het administratief dossier van verzoekster-, waaruit blijkt dat hij behalve een zus geen andere familieleden heeft.

De gekunstelde verklaringen van verzoekster dat haar echtgenoot zijn ouders verloren heeft, zijn oudste broer vermist is en twee andere broers in de gevangenis zitten en daarom ooit eens gesteld geweest is dat hij behalve zijn zus, niemand meer heeft, is dan ook, gelet op het gegeven dat ook in voormeld attest werd opgegeven dat haar echtgenoot enkel een zus heeft, niet ernstig te nemen.

Bovendien blijkt uit informatie door de commissaris-generaal toegevoegd, dat in de Russische Federatie officiële documenten tegen betaling gemakkelijk te verkrijgen zijn.

Er wordt dan ook geen bewijswaarde gehecht aan het door verzoekster bijgebrachte attest van gezinssamenstelling.

Met betrekking tot de door verzoekster bij haar verzoekschrift gevoegde verklaring van de oom van haar echtgenoot, wijst de Raad erop dat hieraan bezwaarlijk enige objectieve bewijswaarde kan gehecht worden gelet op de bestaande familieband; dergelijk schrijven weegt aldus niet op tegen de onaannemelijkheid van het verhaal.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt aan het asielrelaas van verzoekster geen geloof gehecht; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor haar vraag tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus beperkt tot een loutere verwijzing naar haar asielrelaas.

Aangezien dit relaas geen geloofwaardigheid verdient, kan het evenmin de basis vormen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt daarnaast dat er in Dagestan geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen elementen bij die voormelde informatie in een ander daglicht stelt en aantonen dat de eruit gedane gevolgtrekkingen onjuist zijn.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoont.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend vijftien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE